Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 19ης Νοεμβρίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 29, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, στοιχείο α΄ – Άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και παράγραφος 5, στοιχείο β΄ – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 – Άρθρο 157, παράγραφος 2 – Καθορισμός της δασμολογητέας αξίας – Συναλλακτική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων – Έννοια του "όρου της πώλησης" – Πληρωμές που καταβλήθηκαν ως αντιπαροχή για την παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής»

Στην υπόθεση C-775/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία) με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Οκτωβρίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

5th AVENUE Products Trading GmbH

κατά

Hauptzollamt Singen,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan (εισηγητή), πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, προεδρεύοντα του δέκατου τμήματος, E. Juhász και I. Jarukaitis, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– το Hauptzollamt Singen, εκπροσωπούμενο από την B. Geyer,

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláčil, καθώς και από την L. Dvořáková,

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. J. Ruiz Sánchez,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον C. Vollrath και την M. Kocjan,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, στοιχείο β′, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας), καθώς και του άρθρου 157, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της 5th AVENUE Products Trading GmbH (στο εξής: 5th Avenue) και του Hauptzollamt Singen (κεντρικού τελωνείου του Singen, Γερμανία, στο εξής: τελωνείο), σχετικά με τον συνυπολογισμό ποσού που καταβλήθηκε ως αντιπαροχή για την παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής κατά τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας εμπορευμάτων εισαγόμενων από τρίτη χώρα με σκοπό τη θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το νομικό πλαίσιο

Ο τελωνειακός κώδικας

3 Ο τελωνειακός κώδικας καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 450/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (εκσυγχρονισμένος τελωνειακός κώδικας) (ΕΕ 2008, L 145, σ. 1), στη συνέχεια δε από τον κανονισμό (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2013, L 287, σ. 90). Εντούτοις, δυνάμει του άρθρου 286, παράγραφος 2, του τελευταίου κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο του 288, παράγραφος 2, ο τελωνειακός κώδικας εξακολούθησε να εφαρμόζεται έως τις 30 Απριλίου 2016.

4 Το άρθρο 29 του τελωνειακού κώδικα, το οποίο περιλαμβανόταν στο τιτλοφορούμενο «Δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων» κεφάλαιο 3 του τίτλου ΙΙ, ο οποίος επιγραφόταν «Στοιχεία βάσει των οποίων εφαρμόζονται οι εισαγωγικοί ή εξαγωγικοί δασμοί καθώς και τα άλλα μέτρα που προβλέπονται στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών», προέβλεπε τα εξής:

«1. Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 και 33 […]

[…]

3. α) Η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή είναι η συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή ή υπέρ του πωλητή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και περιλαμβάνει όλες τις πληρωμές που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν ως όρο[ς] της πώλησης των εισαγομένων εμπορευμάτων, από τον αγοραστή στον πωλητή, ή από τον αγοραστή σε τρίτο πρόσωπο για να ικανοποιήσει υποχρέωση του πωλητή. […]

[…]»

5 Στο ίδιο κεφάλαιο του τελωνειακού κώδικα, το άρθρο 32 όριζε τα εξής:

«1. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή προστίθενται:

[…]

γ) πάσης φύσεως δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης σχετικά με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα τα οποία, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, υποχρεούται να καταβάλει ο αγοραστής, είτε άμεσα είτε έμμεσα, στο μέτρο που τα δικαιώματα αυτά δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή·

δ) η αξία κάθε μέρους του προϊόντος μεταγενέστερης μεταπώλησης, μεταβίβασης ή χρησιμοποίησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων που περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στον πωλητή·

[…]

2. Κάθε στοιχείο που προστίθεται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή βασίζεται αποκλειστικά σε αντικειμενικά δεδομένα που είναι δυνατό να αποτιμηθούν.

[…]

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο γ):

[…]

β) οι πληρωμές που γίνονται από τον αγοραστή σε αντιπαροχή του δικαιώματος διανομής ή μεταπώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων, δεν προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή αν οι πληρωμές αυτές δεν αποτελούν όρο της πώλησης, προς εξαγωγή, των εισαγόμενων εμπορευμάτων, με προορισμό την Κοινότητα.»

Ο κανονισμός εφαρμογής

6 Το άρθρο 157 του κανονισμού εφαρμογής, το οποίο περιλαμβανόταν στο τιτλοφορούμενο «Δασμολογητέα αξία» κεφάλαιο 2 του τίτλου V, ο οποίος επιγραφόταν «Διατάξεις για τα royalties και τα δικαιώματα άδειας», όριζε τα εξής:

«1. Για τους σκοπούς του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του [τελωνειακού] κώδικα, νοούνται ως royalties και δικαιώματα άδειας, ιδίως, η πληρωμή για τη χρήση δικαιωμάτων σχετικών με:

– την κατασκευή των εισαγόμενων εμπορευμάτων (ιδίως διπλώματα ευρεσιτεχνίας, σχέδια-πρότυπα και τεχνογνωσία στον κατασκευαστικό τομέα),

ή

– την πώληση για την εξαγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων (ιδίως εμπορικά σήματα, κατατεθέντα πρότυπα),

ή

– τη χρησιμοποίηση ή μεταπώληση των εισαγόμενων εμπορευμάτων (ιδίως συγγραφικά δικαιώματα, διαδικασίες κατασκευής που είναι αναπόσπαστα ενσωματωμένες στα εισαγόμενα εμπορεύματα).

2. Ανεξάρτητα από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 5 του [τελωνειακού] κώδικα, όταν η δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων καθορίζεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 29 του [τελωνειακού] κώδικα, royalties ή δικαιώματα άδειας προστίθενται στην τιμή που πληρώνεται ή πρέπει να πληρωθεί μόνο όταν η πληρωμή αυτή:

– έχει σχέση με τα εμπορεύματα των οποίων εκτιμάται η αξία,

και

– αποτελεί όρο για την πώληση των εμπορευμάτων αυτών.»

7 Στο κεφάλαιο 2 του κανονισμού εφαρμογής, το άρθρο 158, παράγραφος 3, όριζε τα εξής:

«Αν τα royalties ή τα δικαιώματα άδειας αφορούν εν μέρει τα εισαγόμενα προϊόντα και εν μέρει άλλα συστατικά ή μέρη που προστίθενται στα προϊόντα μετά την εισαγωγή τους, ή σε δραστηριότητες ή υπηρεσίες μετά την εισαγωγή, δεν γίνεται κατάλληλη κατανομή παρά μόνο με βάση αντικειμενικά και μετρήσιμα στοιχεία, σύμφωνα με την ερμηνευτική σημείωση που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 23 και αναφέρεται στο άρθρο 32 παράγραφος 2 του [τελωνειακού] κώδικα.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

8 Στις 31 Ιανουαρίου 2012, η 5th Avenue, εταιρία εγκατεστημένη στη Γερμανία με εταιρικό σκοπό, μεταξύ άλλων, το εμπόριο βιομηχανοποιημένων καπνών και ειδών για καπνιστές, και η Habanos SA, η κουβανική δημόσια εταιρία εξαγωγής πούρων, συνήψαν σύμβαση με την ονομασία «Exclusive Distribution Agreement» (συμφωνία αποκλειστικής διανομής, στο εξής: EDA), δυνάμει της οποίας η 5th Avenue απέκτησε το αποκλειστικό δικαίωμα εισαγωγής, πώλησης και διανομής στην Αυστρία, ως μόνη και αποκλειστική διανομέας, των πούρων που παράγει η εν λόγω δημόσια εταιρία. Ως αντιπαροχή για την παραχώρηση του εν λόγω δικαιώματος αποκλειστικής διανομής στην Αυστρία, η 5th Avenue ανέλαβε την υποχρέωση καταβολής στη Habanos, για περίοδο τεσσάρων ετών, ετήσιο ποσό, το οποίο χαρακτηρίστηκε ως «αντιστάθμιση» και ανερχόταν στο 25 % του ετήσιου κύκλου εργασιών από τις πωλήσεις πούρων στο κράτος μέλος αυτό.

9 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η 5th Avenue παράγγελνε τα πούρα βάσει τιμοκαταλόγου και ότι χρησιμοποιούσε για την εισαγωγή των προϊόντων αυτών εγκεκριμένη αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης στον τόπο της έδρας της στη Γερμανία. Κατά τον χρόνο της αποθήκευσης των εμπορευμάτων αυτών, η 5th Avenue δήλωνε στις τελωνειακές αρχές την πράγματι καταβληθείσα τιμή αγοράς, καθώς και το κόστος μεταφοράς και ασφάλισης, χωρίς ωστόσο να συμπεριλαμβάνει την οφειλόμενη δυνάμει της EDA αντιστάθμιση όσον αφορά το μέρος των εμπορευμάτων που πωλούνταν στην Αυστρία. Συγκεκριμένα, κατά το χρονικό αυτό σημείο, δεν γνώριζε ακόμη το ποσοστό των εν λόγω εμπορευμάτων το οποίο θα πωλούνταν στην Αυστρία ή στη Γερμανία. Κατά την έξοδό τους από την αποθήκη, τα πούρα ετίθεντο σε ελεύθερη κυκλοφορία βάσει της απλοποιημένης διαδικασίας εκκαθάρισης του καθεστώτος, μέσω της καταχώρισής τους στα λογιστικά βιβλία και χωρίς εκ νέου προσκόμιση στις τελωνειακές αρχές.

10 Κατόπιν τελωνειακού ελέγχου, ο ελεγκτής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η καταβολή της προβλεπόμενης από την EDA αντιστάθμισης αποτελούσε χωριστό στοιχείο της τιμής αγοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων, το οποίο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 παράγραφος 3, στοιχείο α', του τελωνειακού κώδικα, έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων αυτών.

11 Το τελωνείο, δεχόμενο την άποψη του ελεγκτή, εξέδωσε διάφορες πράξεις επιβολής εισαγωγικών δασμών και φόρων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η πράξη της 28ης Αυγούστου 2015, η οποία είναι η μόνη επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης. Σύμφωνα με την πράξη αυτή, το τελωνείο προέβη στην εκ των υστέρων επιβολή εισαγωγικών δασμών για εμπορεύματα τα οποία η 5th Avenue είχε θέσει υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 21ης Φεβρουαρίου και της 12ης Δεκεμβρίου 2013.

12 Στις 23 Σεπτεμβρίου 2015, η 5th Avenue άσκησε ένσταση κατά της εν λόγω πράξης.

13 Με απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, το τελωνείο απέρριψε, κατά τα ουσιώδη σημεία της, την ένσταση ως αβάσιμη.

14 Στις 6 Δεκεμβρίου 2017, η 5th Avenue άσκησε ενώπιον του Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικού δικαστηρίου Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία) προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης του τελωνείου, υποστηρίζοντας ότι τα ποσά που καταβλήθηκαν ως αντιστάθμιση για την παραχώρηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων διανομής δεν αποτελούν όρο της πώλησης ούτε έχουν σχέση με τα εμπορεύματα των οποίων εκτιμάται η αξία, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 157, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Κατά την άποψή της, αφενός, η καταβολή της ως άνω αντιστάθμισης δεν είναι τόσο σημαντική ώστε να οδηγήσει σε άρνηση του πωλητή να προβεί στην πώληση σε περίπτωση μη καταβολής της. Ειδικότερα, η υποχρέωση καταβολής της αντιστάθμισης αποτελούσε αντιπαροχή για το δικαίωμα αποκλειστικής διανομής συγκεκριμένα στην Αυστρία και μόνον, τούτο δε για το χρονικό διάστημα των πρώτων τεσσάρων ετών. Αφετέρου, το δικαίωμα αποκλειστικής διανομής βαίνει πέραν της εξουσίας διάθεσης των εμπορευμάτων με σκοπό τη μεταπώληση και δεν επηρεάζει την αξία τους κατά την εισαγωγή. Ειδικότερα, ελλείψει της παραχώρησης δικαιώματος αποκλειστικής διανομής, δεν θα αποκλειόταν νομικώς η πώληση των εμπορευμάτων.

15 Το τελωνείο υποστηρίζει ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη αντιστάθμιση, είτε χαρακτηριστεί ως χωριστό στοιχείο σε σχέση με την τιμή αγοράς είτε ως δικαίωμα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης, πρέπει να προστεθεί στη δασμολογητέα αξία, εφόσον αποτελεί όρο της πώλησης και έχει σχέση με τα εισαγόμενα εμπορεύματα. Ειδικότερα, δυνάμει του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα, η καταβολή δικαιωμάτων από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης θεωρείται όρος της πώλησης αν ο πωλητής ή πρόσωπο σχετιζόμενο με αυτόν απαιτεί από τον αγοραστή να προβεί στην καταβολή αυτή. Στην περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, πωλητής των εμπορευμάτων είναι ο δικαιούχος του προστατευόμενου δικαιώματος στον οποίο ο αγοραστής καταβάλλει δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παράδοση των εμπορευμάτων που καλύπτονται από το δικαίωμα αυτό εξαρτάται όχι μόνον από την καταβολή του τιμήματος της πώλησης, αλλά επίσης και από εκείνη των εν λόγω δικαιωμάτων, όπως προβλέπει πλέον το άρθρο 136, παράγραφος 4, στοιχείο α′, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 952/2013 (ΕΕ 2015, L 343, σ. 558). Επιπλέον, η 5th Avenue δεν προσκόμισε στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ότι η Habanos θα παρέδιδε τα εμπορεύματα ακόμη και σε περίπτωση μη καταβολής των εν λόγω δικαιωμάτων. Εξάλλου, τα δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης έχουν επίσης σχέση με τα εισαγόμενα εμπορεύματα. Ειδικότερα, το ποσό των δικαιωμάτων αυτών υπολογίζεται βάσει του κύκλου εργασιών από την πώληση των εμπορευμάτων. Επιπλέον, η απαίτηση εδαφικής προστασίας δεν προερχόταν από τον αγοραστή.

16 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η επίμαχη στην κύρια δίκη αντιστάθμιση την οποία προβλέπει η EDA δεν αποτελεί χωριστό στοιχείο της τιμής αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα, αλλά εμπίπτει στα πάσης φύσεως δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, στοιχείο β′, του εν λόγω κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 157, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Ειδικότερα, η αντιστάθμιση αυτή καταβάλλεται για τη χρήση δικαιωμάτων σχετικών με τη χρησιμοποίηση ή μεταπώληση των εισαγόμενων εμπορευμάτων.

Σύμφωνα με την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), τα ως άνω δικαιώματα πρέπει, ως εκ τούτου, να προστίθενται στην τιμή αγοράς εφόσον πληρούνται τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, ήτοι, ότι δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, ότι έχουν σχέση με τα εμπορεύματα των οποίων εκτιμάται η αξία και ότι η υποχρέωση του αγοραστή να τα καταβάλει αποτελεί όρο για την πώληση των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων.

17 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η πρώτη και η τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές πληρούνται εν προκειμένω. Αφενός, από τους συμβατικούς όρους της EDA προκύπτει, και εξάλλου δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, ότι τα τέλη και τα δικαιώματα χρήσης που καταβλήθηκαν ως αντιπαροχή για το δικαίωμα αποκλειστικής διανομής των επίμαχων εμπορευμάτων στην Αυστρία δεν περιλαμβάνονταν στην τιμή αγοράς των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων. Αφετέρου, η καταβολή της επίμαχης στην κύρια δίκη αντιστάθμισης αποτελεί επίσης όρο της πώλησης. Ειδικότερα, όταν ο πωλητής των εισαγόμενων εμπορευμάτων είναι επίσης και εκείνος που παραχώρησε την άδεια, πρέπει να τεκμαίρεται ότι αυτός απαιτεί επίσης από τον αγοραστή, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και εκείνος που λαμβάνει την άδεια, την καταβολή, πέραν του τιμήματος, των δικαιωμάτων χρήσης. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Habanos δεν θα είχε παραδώσει τα προοριζόμενα για διανομή στην Αυστρία εμπορεύματα χωρίς την καταβολή της αντιστάθμισης ή, εν πάση περιπτώσει, ότι δεν θα τα είχε παραδώσει υπό τους ίδιους συμβατικούς όρους με αυτούς που είχαν συμφωνηθεί. Δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι η υποχρέωση καταβολής έπαυσε να ισχύει μετά την πάροδο τετραετίας, δεδομένου ότι τούτο δεν αποδεικνύει ότι ο αγοραστής θα είχε αποκτήσει δικαίωμα αποκλειστικής διανομής κατά το χρονικό αυτό διάστημα χωρίς την καταβολή της εν λόγω αντιστάθμισης. Είναι επίσης άνευ σημασίας το γεγονός ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη αντιστάθμιση συμφωνήθηκε με σύμβαση-πλαίσιο, όπως η EDA, δεδομένου ότι αυτή θέτει τον κανόνα ότι η αντιστάθμιση θα καταβάλλεται για κάθε μεταγενέστερη επιμέρους αγορά.

18 Αντιθέτως, το εν λόγω δικαστήριο αμφιβάλλει ως προς το αν πληρούται η δεύτερη προϋπόθεση. Ως προς το ζήτημα αυτό, κρίνει ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του δικαιώματος διανομής, δυνάμει του οποίου ο διανομέας αποκτά το δικαίωμα να μεταπωλεί για πρώτη φορά τα εισαγόμενα εμπορεύματα σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή, και της εδαφικής αποκλειστικότητας, δυνάμει της οποίας ο διανομέας αποκτά το δικαίωμα αποκλειστικής διανομής των εμπορευμάτων στη συγκεκριμένη περιοχή και απολαύει επίσης εδαφικής προστασίας. Μολονότι, δυνάμει της EDA, η επίμαχη στην κύρια δίκη αντιστάθμιση κάλυπτε αδιακρίτως τα δύο αυτά στοιχεία, εντούτοις μόνον το δικαίωμα διανομής έχει σαφή σχέση με τα εισαγόμενα εμπορεύματα, δεδομένου ότι το δικαίωμα μεταπώλησης ή διανομής τους εμπίπτει στην εξουσία διάθεσής τους και, επομένως, ενσωματώνεται σε αυτή. Αντιθέτως, το δικαίωμα αποκλειστικής διανομής συνιστά πρόσθετο δικαίωμα, το οποίο βαίνει πέραν της μεταβίβασης της εξουσίας διάθεσης των εμπορευμάτων. Επομένως, τα πάσης φύσεως δικαιώματα που απαιτούνται για την παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής δεν καταβάλλονται πλέον ως αντιπαροχή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα, αλλά προκειμένου ο πωλητής να μην προμηθεύει άλλα πρόσωπα στην εδαφική περιοχή την οποία αφορά η συμφωνία.

19 Σε περίπτωση που δεν γίνει δεκτό ότι η παραχώρηση της εδαφικής αποκλειστικότητας έχει σχέση με τα εισαγόμενα εμπορεύματα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, περαιτέρω, αν η αντιστάθμιση πρέπει να προστεθεί στην τιμή αγοράς των εμπορευμάτων αυτών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ή αν πρέπει να συνυπολογιστεί μόνον το τμήμα που αντιστοιχεί στην αξία της αντιστάθμισης η οποία έχει σχέση με τα εμπορεύματα. Το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 52 της απόφασης της 9ης Μαρτίου 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), ότι, όσον αφορά το άρθρο 158, παράγραφος 3, του κανονισμού εφαρμογής, ακόμη και αν τα τέλη ή δικαιώματα άδειας αφορούν εν μέρει τα εισαγόμενα εμπορεύματα και εν μέρει υπηρεσίες μετά την εισαγωγή, μπορεί να πραγματοποιηθεί η προσαρμογή που προβλέπεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα με βάση αντικειμενικά και μετρήσιμα στοιχεία τα οποία να καθιστούν δυνατό τον υπολογισμό του ύψους των τελών ή δικαιωμάτων άδειας που σχετίζονται με τα εμπορεύματα αυτά. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν οι αρχές αυτές μπορούν να εφαρμοστούν στην

υπόθεση της κύριας δίκης. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, τίθεται το ζήτημα βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να γίνει η κατανομή αυτή όσον αφορά την επίμαχη στην κύρια δίκη αντιστάθμιση, ελλείψει κάθε είδους αντικειμενικού και μετρήσιμου στοιχείου, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Finanzgericht Baden-Württemberg (φορολογικό δικαστήριο Βάδης-Βυρτεμβέργης) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Συνιστούν οι πληρωμές τις οποίες καταβάλλει ετησίως ο αγοραστής εμπορεύματος, επιπλέον της τιμής αγοράς, ανάλογα με τον κύκλο εργασιών του, επί τέσσερα έτη, προκειμένου να μπορεί να πωλήσει το εμπόρευμα:

– σε ορισμένη εδαφική περιοχή,

– για πρώτη φορά,

– αποκλειστικά, και

– μόνιμα

δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του [τελωνειακού κώδικα], τα οποία προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 157, παράγραφος 2, του κανονισμού [εφαρμογής];

2) Πρέπει οι πληρωμές αυτές, εφόσον ενδείκνυται, να προστεθούν εν μέρει μόνο στην πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιου κριτηρίου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

21 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 157, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, έχει την έννοια ότι πρέπει να συνυπολογίζεται στη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων πληρωμή η οποία καταβάλλεται, για ορισμένο χρονικό διάστημα, από τον αγοραστή τους στον πωλητή ως αντιπαροχή για την εκ μέρους του δεύτερου παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής των εν λόγω εμπορευμάτων σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή και η οποία υπολογίζεται επί του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή αυτή.

22 Υπενθυμίζεται ότι σκοπός των κανόνων του δικαίου της Ένωσης που διέπουν τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας είναι να θεσπιστεί ένα δίκαιο, ομοιόμορφο και ουδέτερο σύστημα, το οποίο να αποκλείει τη χρησιμοποίηση αυθαίρετων ή πλασματικών δασμολογικών αξιών. Συνεπώς, η δασμολογητέα αξία πρέπει να αντανακλά την πραγματική οικονομική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων και να λαμβάνει υπόψη όσα στοιχεία των εμπορευμάτων αυτών έχουν οικονομική αξία (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2006, Compaq Computer International Corporation,

C-306/04, EU:C:2006:716, σκέψη 30, της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, σκέψη 24, και της 20ής Ιουνίου 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, σκέψη 22).

23 Κατά το άρθρο 29 του τελωνειακού κώδικα, η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία τους, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, υπό την επιφύλαξη πάντως τυχόν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 32 του κώδικα αυτού (πρβλ. αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, σκέψη 24, της 9ης Μαρτίου 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, σκέψη 31, και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, σκέψη 25).

24 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η δασμολογητέα αξία πρέπει να καθορίζεται, κατά προτεραιότητα, σύμφωνα με τη λεγόμενη «μέθοδο της συναλλακτικής αξίας» (αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, σκέψη 30, και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, σκέψη 26). Ειδικότερα, η μέθοδος αυτή καθορισμού της δασμολογητέας αξίας θεωρείται η πλέον πρόσφορη και η συχνότερα χρησιμοποιούμενη (αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Χριστοδούλου κ.λπ., C-116/12, EU:C:2013:825, σκέψη 44, και της 16ης Ιουνίου 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, σκέψη 30).

25 Συνεπώς, η πράγματι καταβληθείσα ή η καταβλητέα για τα εμπορεύματα τιμή αποτελεί, κατά κανόνα, τη βάση υπολογισμού της δασμολογητέας αξίας, ακόμη και αν η τιμή αυτή συνιστά στοιχείο το οποίο πρέπει ενδεχομένως να αναπροσαρμόζεται, εφόσον η αναπροσαρμογή είναι απαραίτητη προς αποφυγή καθορισμού αυθαίρετης ή πλασματικής δασμολογητέας αξίας (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, σκέψη 25, της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, σκέψη 27, και της 20ής Ιουνίου 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, σκέψη 23).

26 Πράγματι, βάσει του εκτεθέντος στη σκέψη 22 της παρούσας απόφασης σκοπού των κανόνων του τελωνειακού κώδικα σχετικά με τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, η συναλλακτική αξία πρέπει να αντανακλά την πραγματική οικονομική αξία του εισαγομένου εμπορεύματος (αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Χριστοδούλου κ.λπ., C-116/12, EU:C:2013:825, σκέψη 40, της 16ης Ιουνίου 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, σκέψη 26, και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, σκέψη 28).

27 Προς τούτο, τα στοιχεία που πρέπει να προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα, προκειμένου να καθοριστεί η δασμολογητέα αξία τους, προβλέπονται στο άρθρο 32 του τελωνειακού κώδικα. Συγκεκριμένα, κατά την παράγραφο 1, στοιχείο γ', της εν λόγω διάταξης, προστίθενται πάσης φύσεως δικαιώματα από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης σχετικά με τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα τα οποία, κατά τους όρους της πώλησης των υπό εκτίμηση εμπορευμάτων, υποχρεούται να καταβάλει ο αγοραστής, είτε άμεσα είτε έμμεσα, στο μέτρο που τα δικαιώματα αυτά δεν έχουν περιληφθεί στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή.

28 Το άρθρο 157, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής διευκρινίζει ότι τα τέλη ή δικαιώματα άδειας προστίθενται στην τιμή που πληρώνεται ή πρέπει να πληρωθεί μόνον όταν η πληρωμή αυτή, αφενός, έχει σχέση με τα εμπορεύματα των οποίων εκτιμάται η αξία και, αφετέρου, αποτελεί όρο για την πώληση των εμπορευμάτων αυτών.

29 Εντούτοις, όπως ορθώς επισήμανε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, διαπιστώνεται ότι η έννοια των «πάσης φύσεως δικαιωμάτων από παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης», κατά τις διατάξεις αυτές, αφορά αποκλειστικά πληρωμές που καταβάλλονται από αγοραστή προς πωλητή για τη χρήση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

30 Πράγματι, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 157, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι η έννοια αυτή αφορά τη χρήση δικαιωμάτων που σχετίζονται με την κατασκευή των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπως ιδίως «διπλώματα ευρεσιτεχνίας, σχέδια-πρότυπα και τεχνογνωσία στον κατασκευαστικό τομέα», με την πώληση για την εξαγωγή των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπως ιδίως «εμπορικά σήματα, κατατεθέντα πρότυπα», και με τη χρησιμοποίηση ή μεταπώληση των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπως ιδίως «συγγραφικά δικαιώματα, διαδικασίες κατασκευής που είναι αναπόσπαστα ενσωματωμένες στα εισαγόμενα εμπορεύματα» (πρβλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, σκέψη 33).

31 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι οι επίμαχες στην κύρια δίκη πληρωμές καταβάλλονται, δυνάμει των συμβατικών όρων που δεσμεύουν τους διαδίκους της κύριας δίκης, ως αντιπαροχή για την παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής και όχι δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Ειδικότερα, από κανένα στοιχείο της απόφασης περί παραπομπής δεν προκύπτει ότι οι πληρωμές αυτές οφείλονται λόγω της εκ μέρους του πωλητή παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης σχετικής με δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας των οποίων είναι δικαιούχος.

32 Κατά συνέπεια, το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 157, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής δεν έχουν εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης.

33 Πάντως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να δώσει στο εθνικό δικαστήριο χρήσιμη απάντηση που να του παρέχει τη δυνατότητα να επιλύσει τη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί. Υπό το πρίσμα αυτό, το Δικαστήριο μπορεί να αναδιατυπώσει, εφόσον είναι αναγκαίο, τα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Πράγματι, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να ερμηνεύει όλες τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που έχουν ανάγκη τα εθνικά δικαστήρια προκειμένου να αποφανθούν επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, ακόμη και όταν οι διατάξεις αυτές δεν αναφέρονται ρητώς στα ερωτήματα που του υποβάλλουν τα δικαστήρια αυτά (απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle, C-769/18, EU:C:2020:203, σκέψη 39).

34 Συνεπώς, μολονότι τυπικά το αιτούν δικαστήριο περιόρισε το πρώτο προδικαστικό ερώτημα μόνο στην ερμηνεία του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, και παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 157, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει το Δικαστήριο να του παράσχει όλα τα στοιχεία ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης που μπορούν να του είναι χρήσιμα για την εκδίκαση της υπόθεσης της οποίας έχει επιληφθεί, ανεξαρτήτως του αν το αιτούν δικαστήριο έχει κάνει σχετική μνεία κατά τη διατύπωση των ερωτημάτων του. Στο πλαίσιο αυτό, στο Δικαστήριο εναπόκειται να συναγάγει από το σύνολο των στοιχείων που του έχει παράσχει το αιτούν δικαστήριο, και ιδίως από το σκεπτικό της απόφασης περί παραπομπής, τα στοιχεία εκείνα του δικαίου της Ένωσης που χρήζουν ερμηνείας, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της διαφοράς (απόφαση της 12ης Μαρτίου 2020, Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle, C-769/18, EU:C:2020:203, σκέψη 40).

35 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 23 έως 25 της παρούσας απόφασης, οι προβλεπόμενες στο άρθρο 32 του τελωνειακού κώδικα προσαρμογές πρέπει να γίνονται στη συναλλακτική αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 29 του τελωνειακού κώδικα, μόνον όταν οι προσαρμογές αυτές είναι αναγκαίες προκειμένου η αξία αυτή να αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική αξία των εμπορευμάτων, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, μια πληρωμή όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη αποτελεί μέρος της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, ως στοιχείο της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας τιμής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29, και ιδίως της παραγράφου 1 και της παραγράφου 3, στοιχείο α′, του άρθρου αυτού.

36 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου ζητείται να διευκρινιστεί αν το άρθρο 29, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι πρέπει να συνυπολογίζεται στη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων πληρωμή η οποία καταβάλλεται, για ορισμένο χρονικό διάστημα, από τον αγοραστή τους στον πωλητή ως αντιπαροχή για την εκ μέρους του δεύτερου παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής των εν λόγω εμπορευμάτων σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή και η οποία υπολογίζεται επί του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή αυτή.

37 Ως προς το ζήτημα αυτό, επισημαίνεται ότι «η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα […] τιμή», κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του τελωνειακού κώδικα, αντιστοιχεί, κατά την παράγραφο 3, στοιχείο α′, του ίδιου άρθρου, στην συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και περιλαμβάνει όλες τις πληρωμές που έγιναν ως «όρο[ς] της πώλησης» των εμπορευμάτων αυτών.

38 Ως εκ τούτου, η πληρωμή που πραγματοποιεί ο αγοραστής στον πωλητή πρέπει να περιλαμβάνεται στη συναλλακτική αξία των επίμαχων εμπορευμάτων, εφόσον αυτή συμπεριλαμβάνεται μεταξύ των «όρων της πώλησής» τους, κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα.

39 Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται, εξάλλου, από το άρθρο 32, παράγραφος 5, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα, το οποίο προβλέπει, αντιστρόφως, όσον αφορά ακριβώς τις πληρωμές που γίνονται από τον αγοραστή σε αντιπαροχή του δικαιώματος διανομής ή μεταπώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων, ότι αυτές δεν προστίθενται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή αν δεν αποτελούν όρο της πώλησης των εμπορευμάτων αυτών.

40 Μολονότι καμία διάταξη του τελωνειακού κώδικα ή του κανονισμού εφαρμογής δεν περιέχει ορισμό της έννοιας «όρος της πώλησης» κατά το άρθρο 29, παράγραφος 3, στοιχείο α′, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, προς διατήρηση της προτεραιότητας της μεθόδου της συναλλακτικής αξίας, απαιτείται ευρεία ερμηνεία του εννοιών που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 29 (πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2013, Χριστοδούλου κ.λπ., C-116/12, EU:C:2013:825, σκέψη 45).

41 Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά την έννοια των «όρων της πώλησης» στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα, ότι μια πληρωμή συνιστά «όρο της πώλησης» των εμπορευμάτων των οποίων εκτιμάται η αξία όταν, στο πλαίσιο των συμβατικών σχέσεων μεταξύ του πωλητή, ή του προσώπου που συνδέεται με αυτόν, και του αγοραστή, η πληρωμή αυτή έχει τέτοια σημασία για τον πωλητή ώστε, σε περίπτωση μη καταβολής, αυτός δεν θα προέβαινε στην πώληση (απόφαση της 9 Μαρτίου 2017, GE, C-173/15, EU:C:2017:195, σκέψη 60).

42 Δεδομένου ότι το άρθρο 32 του τελωνειακού κώδικα αποσκοπεί στον προσδιορισμό της συναλλακτικής αξίας εισαγομένου εμπορεύματος, κατά την έννοια του άρθρου 29 του ίδιου κώδικα, και επιδιώκει, επομένως, τον ίδιο σκοπό με εκείνον που επιδιώκει το άρθρο 29, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ερμηνεία αυτή της έννοιας «όρος της πώλησης» ισχύει και στο πλαίσιο του άρθρου αυτού. Πράγματι, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων για ενότητα και συνοχή της έννομης τάξεως της Ένωσης, στις έννοιες που χρησιμοποιούνται σε πράξεις εκδοθείσες στον ίδιο τομέα πρέπει να αποδίδεται η ίδια σημασία, εκτός αν ο νομοθέτης της Ένωσης έχει εκφράσει διαφορετική βούληση (βλ., ιδίως, απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, Landkreis Potsdam-Mittelmark, C-400/15, EU:C:2016:687, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πληρωμή όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη αποτελεί «όρο της πώλησης» των εισαγομένων εμπορευμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 29, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα, όταν η πληρωμή αυτή ζητήθηκε από τον πωλητή ως προϋπόθεση για την αποκλειστική διανομή των εμπορευμάτων στην επίμαχη εδαφική περιοχή.

44 Πλην όμως, από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση του αιτούντος δικαστηρίου, αυτό ακριβώς συμβαίνει εν προκειμένω, δεδομένου ότι το δικαστήριο αυτό έχει ήδη καταλήξει, με την απόφαση περί παραπομπής, στο συμπέρασμα ότι ο πωλητής των εμπορευμάτων, όντας επίσης δικαιούχος της επίμαχης πληρωμής, δεν θα είχε προμηθεύσει, αν δεν είχε καταβληθεί η πληρωμή αυτή, τα εμπορεύματα για αποκλειστική διανομή στο αυστριακό έδαφος και, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πληρωμή αυτή περιλαμβάνεται στους όρους πώλησής τους.

45 Ως προς το ζήτημα αυτό, δεν έχει σημασία, όπως εξάλλου διαπίστωσε και το αιτούν δικαστήριο, ότι η υποχρέωση καταβολής της πληρωμής προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο αποκλειστικής διανομής και όχι στις επιμέρους μεταγενέστερες συμβάσεις πώλησης των επίμαχων εμπορευμάτων, δεδομένου ότι οι όροι που καθορίζονται με τη σύμβαση-πλαίσιο προσδιορίζουν τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιείται κάθε επιμέρους πώληση (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Φεβρουαρίου 1986, Van Houten International, 65/85, EU:C:1986:53, σκέψη 13, και της 23ης Φεβρουαρίου 2006, Dollond & Aitchison, C-491/04, EU:C:2006:144, σκέψη 26).

46 Ομοίως, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι, όπως επισήμανε και το αιτούν δικαστήριο, η εν λόγω πληρωμή καταβαλλόταν για ορισμένο χρονικό διάστημα, εν προκειμένω για μία τετραετία, δεδομένου ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά ακριβώς τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των επίμαχων εμπορευμάτων κατά την αρχική αυτή περίοδο, κατά τη διάρκεια της οποίας ο πωλητής πράγματι απαίτησε μια τέτοια πληρωμή για την αποκλειστική διανομή των εμπορευμάτων του.

47 Κατόπιν των ανωτέρω, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι πρέπει να συνυπολογίζεται στη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων πληρωμή η οποία καταβάλλεται, για ορισμένο χρονικό διάστημα, από τον αγοραστή τους στον πωλητή ως αντιπαροχή για την εκ μέρους του δεύτερου παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής των εν λόγω εμπορευμάτων σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή και η οποία υπολογίζεται επί του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή αυτή.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

48 Δεδομένης της απάντησης που δόθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

49 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 29, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχει την έννοια ότι πρέπει να συνυπολογίζεται στη δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων πληρωμή η οποία καταβάλλεται, για ορισμένο χρονικό διάστημα, από τον αγοραστή τους στον πωλητή ως αντιπαροχή για την εκ μέρους του δεύτερου παραχώρηση δικαιώματος αποκλειστικής διανομής των εν λόγω εμπορευμάτων σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή και η οποία υπολογίζεται επί του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή αυτή.

(υπογραφές)